

Till Sveriges folk. Allmänna
valmansförbundets maning till
energiskt deltag...

Vardagstryck

Till Sveriges folk.

Allmänna valmansförbundets maning till energiskt deltagande i höstens val.

Kallelsen till riksdagsmannaval går denna gång till en mer än fördubblad väljarekår. Särskildt hafva landets kvinnor hädanefter att jämsides med männen äfven politiskt ansvara för landets öden. Högern hälsar med tillförsikt deras delaktighet i denna plikt, viss om att hos dem finna full uppskattning för sådana oförytterliga värden — rikets oberoende, lydnad för lagarna, vördnad för kristen lifsåskådning, nitälskan om arbetsamhet och sparsamhet, om nykterhet och folkhälsa, om hem och familj, om sund, sedlig fostran — hvilkas häfdande alltid legat högern varmt om hjärtat.

Det utomordentligt svåra ekonomiska trycket och den allmänna nöd detta skapar hemsöka hårdt såväl de enskilda som stat och kommun. Huru denna tunga börda må kunna lättas, är den första fråga som hvarje väljare har att med sin röstgifning besvara.

Vänstern räknar på att få sin majoritetsställning i riksdagen förstärkt. Skulle därmed lättnad i betrycket vinnas? Erfarenheterna från de fyra årens vänsterstyre svara ett bestämdt nej. Vänsterpartierna hafva också under det senaste året vågrat att direkt bära regeringsansvaret. Deras gärningar under de gångna åren skola dock möta dem vid valen.

I främsta ledet bland tidens spörsmål står frågan om *de svenska näringarnas* upprätthållande. Vår modernäring jordbruket, fisket och öfriga näringsgrenar behöfva hvarandra och måste endräktigt gå hand i hand. Vi anse det bättre, att våra behof tillgodoses af inhemsk produktion än af främmande. Vi anse det riktigare att bereda arbete och bröd åt svenska arbetare än åt utlänningar. Vi anse det bättre att gifva arbetare löner än arbetslöshetsunderstöd. Gå de svenska näringarna tillbaka, blifva arbetstillfällena, brödet och lönerna allt knappare. Gå de under, finnes intet att gifva.

Den svenska högern begärde redan 1920 skydd mot lyximporten och mot utlandets öfvermäktiga konkurrens. Vänstern vägrade. Den svenska högern har 1921 ånyo yrkat skydd såväl för alstren af jordbrukarnas möda som för de mest beträngda industrigrenarna. Andra länder vidtaga utomordentliga åtgärder för att skydda sitt inhemskt arbete och sin hemmamarknad. Den svenska vänstern vägrar. Följderna visa sig nu. Företag förödas, som tillskapats genom flit, omsikt och sparsamhet och som gifvit arbete åt hundratusenden. Hamrar tystna, fartyg läggas upp, maskiner stanna. Arbetslösheten växer i förfärande grad, och tiotals millioner utgifvas i arbetslöshetsunderstöd. Vi *måste* snarast möjligt söka hejda detta onda.

Rösta med högern och stöd dess sträfvanden att rädda de svenska näringarna från undergång!

Ingen åtgärd har så fördyrat den svenska produktionen och därmed minskat det svenska arbetets konkurrensförmåga som det af vänstern brådstörtadt genomdrifna, långt gående *förbudet mot längre daglig arbetstid än 8 timmar*. Högern vill främja social skyddslagstiftning i fråga om sådan verksamhet, som medför särskild påfrestning för hälsa och fysiska krafter, men den nuvarande 8-timmarslagen går långt utöfver detta mål. Äfven på områden, dit den ännu icke utsträckt, visar den skadliga verkningar genom att undergräfva känslan af arbetets värde och ära. De arbetsamma hemmens verksamhet lider, deras ekonomi undergräfvad, och det är fara, att en ungdom växer upp och fostras i uppfattningen att arbetet är ett ondt, som bör nedskrifvas till det minsta möjliga, medan njutningslivet frodas.

Rösta med högern och hjälp oss, att arbetsamhet och arbetsglädje åter må komma i högsätet!

Till det ekonomiska betrycket bidrager i stor utsträckning den ständiga utsvällningen af *de allmänna utgifterna*. Sparsamheten har ej haft samma plats som förr hos de styrande. Den kommer ej att befrämjas genom att politiskt inflytande lagts i händerna på dem, som ej vilja betala sina skatter. Vid uppförandet af offentliga byggnader har ej tagits tillräcklig hänsyn till statens och kommunernas bärkraft och verkliga behof. Ämbetsverk, särskildt de nyare, ha i allt för hög grad fått utvidga sig och sålunda statens sträfvän försvårats att i eget intresse tillgodose de tjänare den behöfver. Kommittéer och sakkunnigenämnder ha tillsatts, för många för stora och för dyrbara. Det kostsamma, för myndigheter och enskilda tidsödande och tyngande utfrågningssystemet har alltjämt stegrats. Statistikskrifveriet är öfverväldigande.

De dryga utgifterna ha medfört i hög grad *stegrade skatter*. Genom att man, trots penningvärdets fall, nekat en behöflig förhöjning i tullar, har utgiftsökningen ännu mera lagts på de direkta skatterna, hvilka med förkrossande tyngd träffa flit och sparsamhet. Se på debetsdelarna och kom ihåg, att de växa oafslätligt, medan förmågan att betala dem dagligen minskas!

Rösta med högern och hjälp den att bringa ned utgifterna till hvad folket förmår bära!

Valstriden 1920 fördes i främsta rummet mot *socialiseringstankens* förespråkare. Valmännen visste då att hejda deras planer att göra vårt land till skådeplats för ekonomiska omhvälfningar, som i utlandet redan visat sig leda till olycka. Men socialiseringsnämnden lever kvar utrustad med enastående maktbefogenhet, och en radikal riksdagsmajoritet skulle innebära faran af socialiseringsförslagets fullföljande. Det gäller därför äfven i år, att valmännen med all kraft slå vakt mot hvad från dylikt håll kan planeras. Äfven i öfrigt har vänstern ej ännu förlorat sin lust för tvifvelaktiga lagstiftningsexperiment. Därigenom bindes den enskilda verksamheten och hotas all verklig frihet. Monopolbildningar ha tillåtits själfväldigt utveckla sig utan att i tillbörlig grad tillgodose det allmänna intresse. Hvad vi däremot behöfva är ett energiskt ingripande mot anarkien på arbetsmarknaden och mot samhällsvådliga strejker och blockader. Glöm icke vid valen byggnadsstriden, som väsentligt ökat folkets bostadsnöd, glöm icke skörde- och betskötarestrejkerna, som äfventyrat folknärningen.

Rösta med högern och hjälp oss att främja vårt kraf på sann frihet och tryggad äganderätt, på färre lagar men goda!

Vid världskrigets afslutning satte vänstern i mellanfolkliga ting sin lit till Nationernas förbund. Förhoppningarna om *en betryggande internationell rättsordning* ha emellertid tyvärr för hvar dag fördunklats. Maktspråk och storstadsintressen gå ofta före rätt. Oroshärdar möta i rikt mått icke minst i Östersjöns närhet, och våra utsikter att häfda vår nationella välfärd bero i hög grad på den respekt vi förmå ingifva. Nu är icke tiden för det sönderbrytande af våra säkerhetsanstalter, som från vänsterhåll påbörjats. Ett planlöst stympande af dem innebär icke sparsamhet, utan slöseri.

Rösta med högern och medverka till en sådan organisation af det svenska försvaret, att vi i farans stund ha den nytta däraf till värn för hem och fosterland, som motsvarar de personliga uppoffringar och de kostnader vårt folk därpå nedlagt!

Till bestående gagn bli de materiella värdena endast hos ett folk med själfukt och sedlig kraft. *Kyrkans* vård om omistliga andliga värden bör vidmakthållas och stärkas. *Skolan*, som bör utveckla de unga till duglighet för liffuppgifterna, får ej släppa plikten att äfven värda deras religiösa anlag och gifva dem en karaktärsdanande fostran. Af den förenade vänsterregeringen genomfördes 1919 egenmäktigt en skolreform, som godtyckligt försvagade *kristendomsundervisningen*. Tack vare förskjutningen vid de sista valen har Andra kammaren i år visat sig behjärta den oro, detta förorsakat i vida kretsar af vårt folk. Den radikaliserade Första kammaren, sådan 1918 års vänster skapat den, har däremot ställt sig afvisande. Så mycket nödvändigare är det att vid valen understryka svenska folkets vilja, att det skall gifvas tid åt en verklig kristendomsundervisning i skolorna.

På *goda hem* beror framtidens Sverige. Nedbrytande krafter härja på olika områden. Må de samhällsbevarande enigt fylka sig till motvärn, stödjande hem och familj, så att i dem kan utföras den fostraregärning, som är nödvändig för att ett andligen och lekamligen sundt släkte må öfvertaga de gångna släktledens arf.

Rösta med högern till stärkande af hem och familj och till bevarande af de andliga värden, som färdernas trohet och själfuppoffring tillkämpat oss!

Den svenska högern är icke något klassparti. Den vill främja samverkan mellan klasserna till hela folkets trygghet och välfärd.

Svenska män och kvinnor! Gån fram till valet och rösten med oss för tryggandet af styrka, frihet och välgång för land och folk!

Stockholm i juli 1921.

Allmänna Valmansförbundet.

101 300 100

101 300 100

101 300 100